

habilt, bortfalde. Derimod bevares, i det væsentlige uforandret, den gældende Rets Bestemmelser om, at Vidnesbyrd ikke *maa* afkræves visse Personer med Hensyn til, hvad de som Embedshemmelighed eller lignende have erfaret (Præster, Sagførere, Funktionærer ved Fødselsstiftelsen), hvorhos der er tilføjet en Bestemmelse om, at Vidnesbyrd ej heller *maa* afkræves Embedsmænd eller andre, som handle i offentligt Hverv (f. Eks. Rigsdagsmænd) angaaende, hvad der i dette Hverv er dem betroet eller kommet til deres Kundskab om et offentligt Anliggende og omfattes af deres Tavshedspligt, med mindre vedkommende overordnede Myndighed eller for Rigsdagsmænds Vedkommende det paagældende Tings Formand saa vel som Regeringen samtykker i, at de føres som Vidne. — Hvad *Vidnepligten* i øvrigt angaar, da kan Vidnesbyrd i *borgerlige* Sager nægtes overfor Spørgsmaal, hvis Besvarelse *maa* forudsættes at ville udsætte Vidnet selv, dets Ægtefælle, Forældre eller Børn for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd, eller dog for et væsentligt Formuetab eller anden hermed i Klasse staaende Skade, saa vel som angaaende Meddelelser, som Vidnets Ægtefælle under Ægteskabet har gjort Vidnet, forsaavidt Vidnet eller dets Ægtefælle herved kan skades. I Straffesager kan Vidnesbyrd kun nægtes, naar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal *maa* forudsættes at ville udsætte Vidnet selv for Tab af borgerlig Agtelse eller Velfærd. Endvidere kan en paa et Blad navngiven Redaktør og Redaktionssekretær ved et offentligt Blad nægte Vidnesbyrd angaaende, hvem der er Hjemmelsmand til en i det paagældende Blad optagen, ikke med Forfatterens Navn forsynet Artikel eller Meddelelse, medmindre Sagen angaar en Forbrydelse, der kan medføre højere Straf end simpelt Fængsel, eller den angaar Brud paa Tavshedspligt, som paahviler nogen i offentligt Hverv. — I *borgerlige* Sager er i Reglen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig. I *Straffesager* er i Reglen ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde komme til at rejse mere end 70 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 25 Kilometer paa anden Maade eller en tilsvarende Vej længde delvis paa Jernbane eller Dampskib og paa anden Maade for at naa hen til vedkommende Ret. Til Domsforhandling for Landsret i Sager, ved hvis Paadømmelse Nævninger medvirke, er dog enhver, hvis Helbredstilstand ikke er til Hinder derfor, pligtig at møde som Vidne indenfor den Landsretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, samt i øvrigt, naar han ikke vilde faa længere at rejse hen til Retten end 140 Kilometer paa Jernbane eller Dampskib eller 50 Kilometer paa anden Maade